

Vec T-320/09

Planet AE proti Európskej komisii

„Žaloba o neplatnosť — Ochrana finančných záujmov Únie — Systém včasného varovania (EWS) umožňujúci identifikovať úroveň rizika spojeného so subjektom — Vyšetrenie OLAF-u týkajúce sa vykonania verejnej zákazky vo veci projektu inštitucionálnej modernizácie v Sýrii — Rozhodnutia týkajúce sa žiadosti o aktiváciu varovania W1a a W1b — Predmet konania — Napadnuteľné akty — Prípustnosť“

Uznesenie Všeobecného súdu (šiesta komora) z 13. apríla 2011 II - 1677

Abstrakt uznesenia

1. *Konanie — Návrh na začatie konania — Formálne náležitosti — Určenie predmetu konania (Štatút Súdneho dvora, článok 21; Rokovací poriadok Všeobecného súdu, článok 44)*
2. *Žaloba o neplatnosť — Akty, ktoré možno napadnúť žalobou — Pojem — Akty so záväznými právnymi účinkami — Spracovanie údajov správnym orgánom na výlučne interné účely — Prípustnosť — Podmienky (Článok 230 ES; rozhodnutie Komisie 2008/969)*

3. *Žaloba o neplatnosť — Dôvody — Nedostatok právomoci inštitúcie, ktorá je pôvodcom napadnutého aktu — Dôvod týkajúci sa verejného poriadku*
(Článok 230 ES)
4. *Žaloba o neplatnosť — Fyzické alebo právnické osoby — Akty so záväznými právnymi účinkami — Akty, ktoré menia právne postavenie žalobcu — Výstraha v systéme včasného varovania na použitie povolujuúcimi úradníkmi Komisie a výkonnými agentúrami — Žaloba subjektu, ktorého sa týkala táto výstraha — Prípustnosť*
(Článok 230 ES; rozhodnutie Komisie 2008/969)

1. Podľa článku 21 Štatútu Súdneho dvora, ako aj podľa článku 44 Rokovacieho poriadku Všeobecného súdu musí žaloba najmä uvádzať predmet sporu a obsahovať návrhy žalobcu. Okrem toho musia byť návrhy vyjadrené presne a jednoznačne, lebo v opačnom prípade by Všeobecný súd mohol rozhodnúť *infra* alebo *ultra petita* a práva žalovaného by mohli byť porušené. Identifikácia napadnutého aktu však môže implicitne vyplývať zo znení prevzatých v žalobe a zo všetkých jej tvrdení. Žaloba formálne smerujúca proti aktu, ktorý je súčasťou aktov ako celku, môže byť považovaná za žalobu smerujúcu v rozsahu, v akom je to potrebné, aj proti ostatným aktom.
2. Žalobu o neplatnosť možno podať proti všetkým opatreniam prijatým inštitúciami bez ohľadu na ich povahu alebo formu, ktoré majú vyvolávať právne záväzné účinky. Predmetom žaloby v zmysle článku 230 ES môžu byť len opatrenia s právne záväznými účinkami, ktoré môžu zasiahnuť do záujmov žalobcu tým, že podstatným spôsobom zmenia jeho právne postavenie. Naopak, neprípustné sú žaloby smerujúce proti aktom, ktoré predstavujú iba opatrenia vnútornej povahy pre administratívu, a preto nevyvolávajú žiadny účinok mimo nej.

V tejto súvislosti to, že administratíva spracováva údaje iba na vnútorné účely, najmä zhromažďovaním, spravovaním a využívaním, vôbec nevylučuje, že takéto operácie by mohli narušovať záujmy subjektov. Existencia takejto narušenia závisí od viacerých faktorov, najmä od

(pozri body 22, 23)

povahy spracúvaných údajov, od špeciálneho účelu tohto spracúvania, od presných dôsledkov, ktoré toto spracúvanie môže vyvolať, a od súladu medzi jednak účelom a dôsledkami predmetného spracúvania a jednak uplatniteľnými ustanoveniami vymedzujúcimi právomoc administratívy.

a to aj v kategórii W1, nemôže obmedziť iba na vnútornú sféru inštitúcií, orgánov a organizácií Únie a takéto varovanie sa nevyhnutne dotýka aj vzťahov medzi dotknutými povoľujúcimi úradníkmi a týmto subjektom. Zo znenia článku 16, ako aj zo štruktúry tohto rozhodnutia vyplýva, že zistenie varovania W1 v skutočnosti vedie k povinnosti dotknutého povoľujúceho úradníka prijať opatrenia na sprísnenie monitorovania.

(pozri body 37 – 39)

3. Nepríslušnosť autora sporných aktov predstavuje otázku verejného poriadku, ktorá musí byť vznesená *ex offio*.

Varovanie v EWS sa teda týka subjektov uchádzajúcich sa o záväzok finančných zdrojov Únie v tom, že na účely možného sledovania ich finančných záujmov sú povinné prispôbiť sa špecifickým zvýšeným obozretnostným podmienkam alebo opatreniam, ktoré ukladajú dotknutí povoľujúci úradníci. Takéto obozretnostné podmienky a opatrenia môžu byť vo forme nových zmluvných povinností a nepredpokladaných ekonomických nákladov alebo dosahu na vnútornú organizáciu konzorcia, ktorého sú subjekty súčasťou.

(pozri bod 41)

4. Vzhľadom na cieľ vlastný rozhodnutiu 2008/969 o systéme včasného varovania na použitie povoľujúcimi úradníkmi Komisie a výkonnými agentúrami, teda cieľ ochrany finančných záujmov Únie v rámci výkonu rozpočtových opatrení, sa dopad varovania o subjekte v systéme včasného varovania (EWS),

Za týchto okolností by popretie možnosti žalobcu využívať súdne preskúmanie, pokiaľ ide o vecnú presnosť dôkazov predstavujúcich základ aktov, nebolo v súlade s Úniou práva. To platí tým skôr, ak sa zohľadní skutočnosť, že rozhodnutie 2008/969 nestanovuje žiadne právo pre právnické a fyzické osoby, aby boli

informované, a tým menej vypočuté, pred ich zápisom do EWS aktiváciou varovaní W1, W2, W3, W4 a W5b.

„varovania“ bez toho, aby bola vypočutá o dôvodoch tohto zápisu, ktoré sa odlišuje od rozhodnutí, ktorými sú vykonávané rôzne špecifické požiadavky stanovené rozhodnutím 2008/969.

Tieto akty nielenže naplňajú právne charakteristiky napadnutelných, ale predstavujú aj koniec osobitného konania, a to zápisu právnickej osoby do zoznamu

(pozri body 44, 45, 48, 51 – 53)